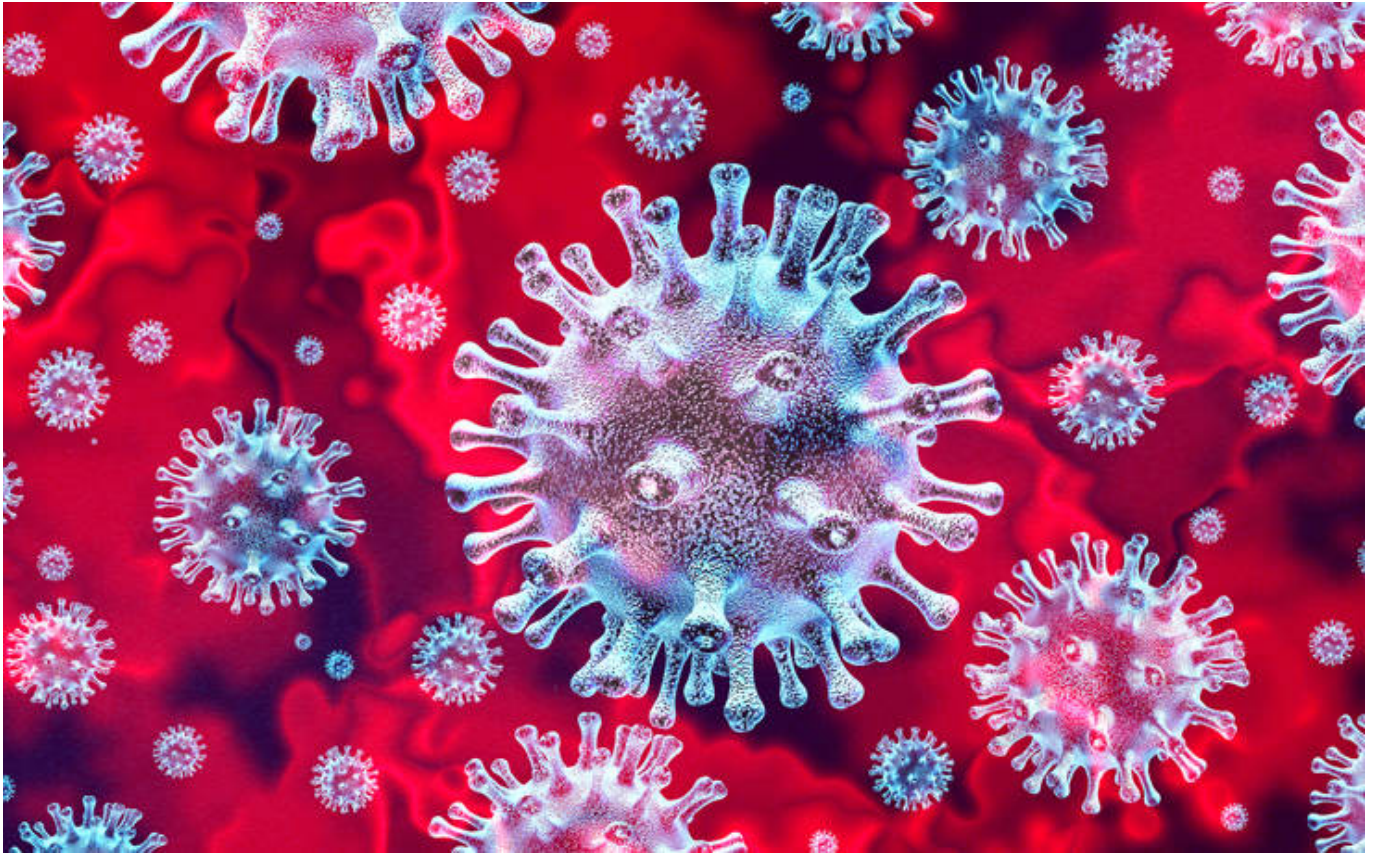

Εγκλεισμός στο σπίτι;

/ Γνώμες

Του Ανδρέα Χριστοφόρου

Ωρα για Προσευχή. Πράγματι! Η κατάσταση του κορωνοϊού, μας οδηγεί στον Χριστό!

Τι θα γίνει τώρα που δεν θα μπορούμε ούτε στο Ναό να πάμε ούτε να Κοινωνάμε, όσο θα κρατούν οι απαγορεύσεις που μας συνιστά η Εκκλησία της Ελλάδος;

Τι θα κάνουμε χωρίς Ακολουθίες, χωρίς τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας;

Όλα μας προτρέπουν να μείνουμε σπίτι!

Τι θα κάνουμε χωρίς Θεία Κοινωνία;

Εκεί στο δωμάτιο μας θα μείνουμε να προσευχηθούμε, αυτό μας έμεινε.

Οι Άγιοι μας στα Μοναστήρια που όλη μέρα στο Ναό είναι διδάσκουν τους Μοναχούς και όλους μας: ΚΛΕΙΣΟΥ ΣΤΟ ΚΕΛΛΙ ΣΟΥ και εκεί θα μάθεις τα πάντα!

Στο Ευαγγέλιο ο Χριστός μας διδάσκει πως να προσευχόμαστε, στο ταμείο μας δηλαδή με την καρδιά μας, μυστικά, και ο Θεός θα μας αποδώσει φανερά.

Μας διδάσκει στο Πάτερ Ημών ακριβώς ποιό πρέπει να είναι το περιεχόμενο της Προσευχής , που αρχίζει με την καρδιακή αίσθηση της Αγιότητός Του, τον πόθο της Βασιλείας του και την υποταγή μας στο Θέλημά Του.

Συνεχίζει με την απόθεση όλης της Βιοτικής μας Ζωής στην Πατρική Αγάπη Του.

Φτάνει στο επίκεντρο της Προσευχής που είναι η καρδιακή αίσθηση Μετανοίας μας προς των Θεό και τους ανθρώπους που βλάψαμε και βλάπτουμε με τον εγωκεντρισμό μας.

«Άφες ημίν τα οφειλήματα (αμαρτήματα) ημών...

Αφού βγάλουμε με συντριβή καρδιάς το δοκάρι μας δηλαδή τις αμαρτίες μας, θα νιώσουμε καρδιακά ξαλαφρωμένοι από το βάρος της αμαρτίας μας, το Μυστήριο της Άφεση αμαρτιών από τον Χριστό.

Αυτό ένιωθε ο Τελώνης. Χωρίς αυτό, μέσα μας ζει ο Φαρισαίος. Ας μην αποκάμουμε, ας Μετανοούμε για τον Φαρισαίο που ζει μέσα μας. Θα νικηθεί από τον Χριστό.

Με την Άφεση το δοκάρι της Αμαρτίας βγαίνει διότι ο Χριστός μπαίνει στην καρδιά μας.

Εάν πράγματι μπαίνει ο Χριστός στην καρδιά μας ποθούμε όπως εμείς ελευθερωθήκαμε από την αμαρτία , να ελευθερώσουμε αυτούς που μας έβλαψαν και μας βλάπτουν.

Μόνο αφού μετανοήσαμε μπορούμε να συγχωρούμε διότι μπαίνει μέσα μας ο Χριστός και μόνο με τον Χριστό μέσα μας μπορούμε να συγχωρούμε.

«Ως και ημείς αφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών!»

Η Άφεση Αμαρτιών που προσφέρουμε με τον Χριστό μέσα μας στους άλλους ολοκληρώνει την δική μας Άφεση από τον Χριστό.

Τότε γεμίζουμε με την Χάρη του Θεού , τότε ζούμε τη Δόξα του Θεού γι αυτό καρδιακά και αβίαστα λέμε αυτό που ζούμε στον Θεό: «Ότι Σου εστίν η Βασιλεία

και η δύναμις και η Δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος !»

Αυτή η Πορεία της Μετανοίας μας στο Πάτερ Ημών, είναι ο προσωπικός μας Όρθρος διότι ο Όρθρος είναι η Ακολουθία της Μετάνοιας στο Ναό.

Αυτή η Δοξολογία που ζούμε στο τέλος της Προσευχής είναι η προσωπική μας είσοδος στη Βασιλεία των Ουρανών που στο Ναό γίνεται από τον Ιερέα όταν λέει: «Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος!»

Αυτό που συμβαίνει στο Ναό, Όρθρος Μετανοίας και Ευλογημένη Βασιλεία, συμβαίνει και στην Προσευχή μας όπως μας διδάσκει ο Χριστός στο Πάτερ Ημών.

Εκεί ο Ναός του Θεού σαν κτίσμα, εδώ ο Ναός του Θεού σαν καρδιά!

Δεν είδατε ότι είστε Ναός του Αγίου Πνεύματος; Λέει ο Χριστός.

Αυτό είναι το βίωμα των Αγίων: αυτό που ζούν στον Ναό, Μετάνοια και Ευλογημένη Βασιλεία, ζουν και μέσα στην καρδιά τους, Μετάνοια και Βασιλεία του Θεού!

Είναι οι δύο Ναοί αλληλένδετοι, χωρίς βίωση στην Καρδιά δεν βιώνουμε στο Ναό και χωρίς βίωση στο Ναό δεν βιώνουμε στην καρδιά.

Η παρουσία μας στο Ναό τώρα λείπει...

Αυτό εξ άλλου δεν το παραλείπαμε.

Αυτό που ίσως παραλείπαμε είναι η Βίωση στην Καρδιά μας με την Μετάνοια, τον Όρθρο και με την Δοξολογία, την ευλογημένη Βασιλεία της Θείας Λειτουργίας.

Ο Θεός ζητά πρώτα την Μετάνοια και Συγχώρεση και μετά την παρουσία μας στο Ναό, γι αυτό το Τριώδιο ανοίγει με την παραβολή του Τελώνη δηλαδή του Μετανοούντος.

Ζητά πρώτα να συγχωρεθούμε με τον αδελφό μας και μετά να μπούμε στην Θεία Λειτουργία;

Μήπως αυτά τα περιφρονήσαμε και μείναμε στην χωρίς Μετάνοια και Συγχωρητικότητα συμμετοχή μας στη Θεία Λειτουργία και Θεία

Κοινωνία;

Μήπως προσερχόμαστε στην εξομολόγηση χωρίς η Ζωή μας να είναι μια διαρκής Μετάνοια;

Εάν αυτά δεν κάναμε πριν τον μικρό ιό, τον κορωνοϊό, καιρός είναι τώρα, αμέριμνοι, αφού τίποτε δεν μπορούμε να κάνουμε, αισθανόμενοι την αδυναμία μας, να βλέπουμε την αμαρτωλότητα μας όπως ο Τελώνης και να Μετανοούμε.

Να γευόμαστε την Άφεση αμαρτιών και να Συγχωρούμε.

Καιρός Κορωνοϊού, καιρός Μετανοίας και Συγχώρεσης!

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Τρίκκης και Σταγών.